

Thorsdagen den 2 Februari.

Kl. 1 e. m.

§ 1.

Justerades protokollet för den 26 Januari.

§ 2.

Enligt utdrag af Första Kammarens protokoll för nästlidne gårdag, N:o 43, hade bemälda Kammare, vid föredragning af Andra Kammarens inbjudning om tillsättande af ett Särskildt Utskott för behandling af alla sådana vid denna riksdag väckta, till ständigt Utskotts handläggning hörande frågor, som angå landförsvarets ordnande, på det sätt bifallit berörda inbjudning, bestående af fjorton ledamöter, sju från hvardera Kam-maren, skulle tillsättas för behandling af ej mindre Kongl. Maj:ts nådiga proposition rörande landförsvarets organisation samt de uti samma ämne vid denna riksdag väckta motioner, än äfven de anslagsfrågor, som med organisationen ega oskiljaktigt samband; och hade, enligt samma proto-kollutdrag, Första Kammaren inbjudit Andra Kammaren att i detta be-slut sig förena.

Denna inbjudning blef af Andra Kammaren antagen; hvarom proto-kollutdrag genast uppsattes och justerades.

§ 3.

Föredrogs Lag-Utskottets utlåtande N:o 1, i anledning af erhållen re-miss utaf motion om åtskilliga ändringar i Kongl. förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket den 29 Juni 1866.

Härvid anförde:

Herr Bengt Bengtson: Det förefaller mig besynnerligt, att denna motion nu blifvit af Lag-Utskottet återlemnad, då en af mig vid förra riksdagen i samma syfte väckt motion, som då remitterades till Lag-Utskottet, icke blef derifrån återsänd. Vål blef motionen intill riksdagens slut liggande hos Lag-Utskottet utan att röna någon behandling, men Utskottets behörighet att upptaga motionen ifrågasattes icke. Jag vill icke framställa något yrkande derom, att motionen måtte till Lag-Utskottet återremitteras, utan öfverlemnar till Kammaren att afgöra af hvilket Utskott motionen rätteligen bör behandlas.

Herr Carlén: Den föregående talaren förklarade — om jag rätt fattat hans yttrande — sig icke vilja uttala en bestämd åsigt om hvilket Utskott det rätteligen borde tillkomma att behandla den ifrågavarande motionen. Derest motionen icke tillhör Lag-Utskottet — hvilket, enligt min åsigt, är uppenbart, enär den författning, deri motionen afser ändring, tillkommit på administrativ väg och äfven till sin natur är af ekonomisk egenskap — så måste densamma tillhöra ett Tillfälligt Utskott, och jag hemställer således, att motionen måtte till ett sådant hänskjutas.

Herr Grefve Sparre: Herr Talman! mine Herrar! Anledningen der till att en vid förra riksdagen till Lag-Utskottet öfverlemnad motion af enahanda innehåll som den förevarande, då icke af Utskottet återremitterades, är att söka deruti, att denna motion icke var affattad i så tydliga och bestämda ordalag som den nu ifrågavarande, till följd hvaraf det då icke kunde med fullkomlig visshet urskiljas, hvad motionären med motionen åsyftat. Kongl. förordningen den 29 Juni 1866 handlar, såsom vi veta, endast om de *allmänna* skogarne, och det är i denna förordnings 5 Kap., afhandlande boställsskogarne, motionären egentligen föreslagit ändring. Det synes mig aldeles klart, att behandlingen af frågor rörande boställsskogarne, hvilka tillhöra dels kronan, dels korporationer, såsom militie- eller ecklesiastikstaterna, icke kan tillkomma Lag-Utskottet, utan att sådana frågor, såsom hänförliga till den allmänna hushållningen, böra behandlas af ett Tillfälligt Utskott, eller möjligen, då afkastningen af statens skogar numera är upptagen såsom en statsinkomst, af Stats-Utskottet; och är det af sådan anledning Lag-Utskottet ansett sig icke kunna med motionen taga befattning.

Sedan öfverläggningen förklarats slutad, beslöt Kammaren, med godkännande af Utskottets åtgärd att återlemna ifrågavarande motion, hänvisa densamma till handläggning af Kammarens Tillfälliga Utskott N:o 3.

§ 4.

Sedan, enligt Riksdagens begge Kamrars under § 2 här ofvan omförmälda beslut, ett Särskildt Utskott komme att tillsättas för behandling af sådana frågor rörande landtförsvaret, som i berörda § finnas angifna, öfverlemnade nu Herr Talmannen åt Kammaren att bestämma ej mindre tiden, då de sju ledamöter, som denna Kammare hade att i nämnda Utskott tillsätta, borde väljas, än jemväl antalet af de suppleanter, som för dessa ledamöter borde utses; och yttrade i fråga härom:

Herr Sven Nilsson i Österslöf: Jag skulle för min del vilja framställa den önskan, att med valet måtte anstå till nästa måndag.

Herr Sjöberg: Herr Talman! Om, såsom jag antager, Herr Talmannens förslag, att valet måtte företagas nästa lördag, tillkommit efter aftal med Herr Talmannen i Första Kammaren, synes det mig icke lämpligt, att Kammaren skulle, genom valets utsättande till annan dag, i en

sådan öfverenskommelse göra ändring, helst de förberedelser, som för valet må vara erforderliga, väl kunna medhinnas till nästa lördag, samt det är af stor vikt, att Utskottet må kunna, så snart som möjligt, börja sin verksamhet. Såsom motförslag till det af Herr Sven Nilsson framställda yrkandet hemställer jag således, att valet måtte företagas nästa lördag.

Herr Liss Olof Larsson: Jag tager mig friheten hemställa, huruvida icke, då val af ledamöter till detta Särskilda Utskott kommer att företagas, äfven några suppleanter borde utses. De frågor, som komma att af detta Utskott behandlas, äro af så stor vikt, att man icke bör äfventyra, det Utskottet genom inträffande förfall för några af dess ledamöter under någon tid blir försatt ur verksamhet. Till förekommande häraf torde suppleanter till antal af minst fyra böra utses.

Herr Sjöberg: Med anledning af det utaf Herr Liss Olof Larsson väckta förslag anhåller jag få fästa Kammarens uppmärksamhet derå, att vid de föregående tillfällen, då Särskilda Utskott blifvit tillsatta, suppleanternas antal i desamma såväl från denna, som från Första Kammaren, varit inskränkt till tre. Jag hemställer, huruvida icke detta antal må anses tillfyllest äfven i fråga om det Särskilda Utskott, som för behandling af frågor rörande landtförsvarets ordnande skall tillsättas.

Herr Liss Olof Larsson: Då jag icke fäster någon vikt vid suppleanternes antal, frånträder jag mitt yrkande i denna del och instämmer med Herr Sjöberg.

Herr Sven Nilsson i Österslöf: Visserligen har Riksdagen vid föregående tillfällen, då suppleanter blifvit utsedde i Särskilda Utskott, stadnat vid antalet tre, men jag anser mig böra upplysa, att det inträffade mer än en gång, att det Särskilda Utskott, som vid 1869 års riksdag var tillsatt för behandling af frågor rörande försvarsväsendet, icke var fulltaligt i afseende på dess till Andra Kammaren hörande ledamöter, enär några af dem dels tillfälligtvis åtnjöto ledighet från riksdagsgörömlen, dels voro hindrade af sjukdomsförfall. Då det understundom händt, att de personer, som blifvit till suppleanter utsedde, vid inträffadt förfall för ordinarie ledamot icke kunnat med kallelse anträffas eller, kallade, icke ifunnit sig, anser jag att suppleanternes antal bör bestämmas till minst fyra.

Herr Ehrenborg: Jag anser Kammaren icke vara bunden af det antal suppleanter till Särskildt Utskott, som utsetts vid föregående riksdagar, utan yrkar, att Kammaren måtte, i konsekvens med hvad som under innevarande riksdag egt rum vid tillsättande af de Ständiga Utskotten, för nu ifrågavarande Särskilda Utskott utse suppleanter till lika antal med de ordinarie ledamöterne.

Öfverläggningen förklarades slutad.

I fråga

I fråga först om tiden för val af ledamöter i nu omförmälda Särskilda Utskott tillkännagaf Herr Talmannen, det han, efter samråd med Herr Talmannen i Första Kammaren, hade ämnat föreslå Lördagen den 4 dennes för anställande af ifrågavarande val; och då nu Herr Talmannen härom framställde proposition, blef densamma med ja besvarad.

Beträffande dernäst antalet af de suppleanter, som från denna Kammarer borde i det Särskilda Utskottet inväljas, hade yrkanden framställts om bestämmande af dessa suppleanters antal dels till tre, dels till fyra och dels till sju. Propositioner framställdes på dessa olika yrkanden, och blefvo alla med blandade ja och nej besvarade. Herr Talmannen förnyade derpå den proposition, som afsåg suppleanternas bestämmande till tre och förklarade sig nu finna samma proposition besvarad med öfvervägande ja. Votering blef då begärd, och sedan till kontraproposition antagits yrkandet om fyra suppleanters väljande, blef en så lydande proposition uppsatt, justerad och anslagen:

Den som vill, att suppleanternas antal i det beslutade Särskilda Utskottet skall vara tre,

röstas ja;

Den det ej vill,

röstas nej;

Vinner nej, kommer fyra suppleanter att väljas.

Omröstningen utföll med 58 ja mot 96 nej, och hade Kammarer alltså beslutit, att suppleanternes antal i det Särskilda Utskottet skulle från denna Kammarer blifva fyra.

Sedan Kammarer vidare beslutit, att ledamöterne i Kammarerens tre Tillfälliga Utskott jemväl nästa Lördag skulle utses, åtskiljdes Kammarerens ledamöter kl. $\frac{3}{4}$ e. m.

In fidem

H. Husberg.